

Subjekt v relaci

Subjekt nemůže obstát sám sebou (není to *jsoucno* „*a se*“ ani „*per se*“), ale je vždycky v relaci, tj. je subjektem a) nějaké události (kterou často s tímto subjektem mylně zaměňujeme), b) nějakého prostředí či okolí (bez něhož by daná oblast nemohla být ani okolím, natož prostředím). Vztah subjektu k příslušné (tj. vlastní) události se vyznačuje zvláštní asymetrií: událost si svůj subjekt musí ustavit a udržovat, ale může tak činit pouze prostřednictvím tohoto vytvářeného a udržovaného subjektu. Subjekt, onou událostí jednou vytvořený (ustavený) a udržovaný se postupně „zmocňuje“ řízení resp. vlády nad některými ‚částmi‘ (aspekty, stránkami) událostního dění. Subjekt je určitým způsobem závislý na události, která si jej utváří, ale na druhé straně se v nějakém směru a smyslu od závislosti na „své vlastní“ události v něčem emancipuje (osvobozuje se od ní), a nejen to, on se jakoby částečně zmocňuje vlády nad něčím, co by v událostním dění bez něho probíhalo jinak. A tak vlastně dochází k tomu, že událost sama, která by probíhala nějakým svým (příslušným) způsobem (jakoby podle ‚plánu‘ svého dění či průběhu), „ovlivněna“ jen svým nejbližším okolím resp. prostředím, je schopna svůj průběh změnit s pomocí svého subjektu, který si za tím účelem vytváří (ustavuje), či přesněji: jeho prostřednictvím.

(Písek, 130317-1.)